

РЕШЕНИЕ

№ 9759

гр. София, 25.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 18.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **61** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.27, ал.1 Закон за общинската собственост (ЗОС), вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Б. Д. С. от [населено място], депозирана чрез пълномощника й- Д. П. срещу Заповед № СОА23-РД-40-179/30.11.2023 г. на Кмета на Столична община, за отчуждаване на поземлен имот по реда на Глава III-та от ЗОС, с която на основание чл. 25 ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 и чл. 25 ал.1 от ЗОС се отчуждава ПИ № 68134.2815.3035 /незастроен/ с площ от 124 кв.м., съгласно скица, издадена от СГКК-град С., по КККР на район "В.", одобрени със Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на Изп. Директор на АГКК, попадащ в публично мероприятие – улична регулация, съгласно действащия ПУП, а именно план за регулация на м. „ж.к. В.“, одобрен с Решение № 166 по Протокол № 79/26.03.2015 г. на Столичен общински съвет и подлежащ на отчуждаване във връзка с реализацията на обект: „ул. Б. К. – участък, попадащ между о.т. 276 – о.т. 277– о.т. 278“, район „В.“, [населено място] – публична общинска собственост.

Жалбоподателят излага аргументи, че определеното обезщетение от 12 125,96 лева, разпределено между съсобствениците на имота, както следва: В. Г. Б. – 1/3 ид.ч., А. Г. М. – 1/3 ид.ч., Б. Д. С. – 1/3 ид.ч., не отговаряло на реалната пазарна оценка на имоти със сходни характеристики и не съответствало на законоустановените критерии за определянето му. Твърди, че при отчуждаване на посочения по –горе недвижим имот

било възможно извършване на компенсация със съседен общински имот, представляващ ПИ с идентификатор 68134.2815.49 с площ по кадастрална скица 175 кв.м.

Прави искане за изменение на заповедта и определяне на по-висок размер на дължимото обезщетение.

Ответникът по жалбата – кметът на Столична община, чрез своя пълномощник оспорва същата.

По делото като заинтересовани страни са конституирани съсобствениците на процесния имот - В. Г. Б. и А. Г. М., които поддържат жалбата, но не се явяват в последното по делото съдебно заседание и не изразяват становище по нейната основателност.

В проведените по делото съдебни заседания, жалбоподателят Б. Д. С., не се явява. Последната се представлява от пълномощника си- Д. П. /баща/, който поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваната заповед по отношение на така определенния размер на обезщетението. Сочи, че не следвало да се сравняват и анализират имоти, находящи се в [жк] или в [жк] с неговия имот, който се намирал в район „В.“. Твърди, че в заповедта никъде от страна на ответника не била коментирана възможността за замяна с друг общински имот и евентуално доплащане, каквото искане бил отправил към Столична община още през 2018 г.

Ответникът – Кметът на Столична община чрез процесуалния си представител –юрк.Л. оспорва жалбата, като неоснователна. Счита, че изготвеният вариант „Б“ от приетата по делото експертиза не следвало да бъде кредитиран от съда, тъй като противоречал на Закона за народната просвета, в сила до 1991 г., по време на действието на предходния ПУП. Следвало да бъде кредитиран с доверие вариант „А“ от заключението на изготвената от вещото лице С.К. съдебно –техническа и оценителна експертиза, като отговарящ на изискванията на чл.22, ал.5 и сл. ЗОС във вр.§1, т.2 от ДР на ЗОС. При този вариант на експертното заключение била определена стойност на имота под тази в атакуваната заповед, поради което и с оглед принципът за забрана за влошаване положението на жалбоподателя, процесната заповед не следвало да бъде отменяна или изменена в частта ѝ относно размера на определеното обезщетение.

Във връзка с изложеното от процесуалния представител на жалбоподателя, че било направено искане за замяна на имота с общински имот, юрк.Л. сочи, че с изменението на ЗОС /ДВ, бр.15/2011 г./ институтът на замяната бил силно ограничен, като същата била допустима само в изрично предвидените от закона случаи, сред които процесният случай не попадал.

По изложените съображения процесуалния представител на ответника отправя молба към съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни аргументи за законосъобразността на издадената заповед развива в представени писмени бележки.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Б. Д. С. се легитимира като съсобственик, при равни дялове с В. Г. Б. и А. Г. М. на имот с идентификатор 68134.2815.3035, незастроен, с площ от 124 кв.м. по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на Изп. Директор на АГКК, на основание НА за дарение на недвижим имот № 135, том XVI, дело №

2853/19.08.1960 г. и удостоверение за наследници на Р. П. Ж..

Съгласно действащия ПУП, а именно план за регулация на м. „ж.к. В.“, одобрен с Решение № 166 по Протокол № 79/26.03.2015 г. на СОС, имотът попада в участък за отчуждаване във връзка с реализация на обект: „ул. Б. К. – участък, попадащ между о.т. 276 – о.т. 277“, район „В.“, [населено място] – публична общинска собственост.

Съгласно стар регулационен план на м. [улица], одобрен със Заповед № РД-50-09-293/2.09.1985 г. на Главния архитект на С., имотът попада в терен за обществено жилищно строителство, за обединено детско заведение и озеленяване от кв.34.

Съгласно стар регулационен план на м. [улица], одобрен със Заповед № 348/09.08.1976 г. на Главния архитект на С., имотът попада в част от терен за комплексно жилищно строителство от кв.24.

Съгласно стар регулационен план на м.“Н., В. и Бакърена фабрика“, одобрен със Заповед № 315/14.10.1972 г. на председателя на ИК на СГНС, имотът попада в част от [улица].

Съгласно стар регулационен план на м.“с. В.“, одобрен със Заповед № 3751/06.08.1956 г. имотът попада в част от [улица].

Съгласно стар регулационен план на м.“с. В.“, одобрен с Указ № 115/08.06.1924 г. – за улична регулация, Заповед № 1489/18.06.1924 г. –за дворищна регулация на министъра на обществените сгради, пътищата и благоустройството имотът попада в част от УПИ II-107 от кв.26 и в част от уличната регулация.

На основание чл. 25, ал. 1 ЗОС от ответника е изготвено обявление до собствениците на поземлени имоти, отредени за обект – публична общинска собственост, за предстоящата процедура по принудително отчуждаване, което е публикувано във в. "24 часа", в.,„Днес“ и в."Труд". Обявлението е поставено на информационното табло на район "В." СО и на информационното табло на Столична община, за което са съставени съответните протоколи. Видно от обявлението, в него е включена информацията, изискваща се съгласно чл. 25, ал. 1 ЗОС - предназначение на имотите съобразно влезлия в сила, съответно одобрен подробен устройствен план по чл. 21, ал. 1; основание за отчуждаването; вид, местонахождение, размер и собственици на всеки от имотите, които следва да бъдат отчуждени; размерът на дължимото обезщетение.

С писмо изх. № СОА23-ГР94-4477/28.08.2023 г. на ответника, в съответствие с разпоредбата на чл. 22, ал. 3 ЗОС и във връзка с провеждане на отчуждително производство по реда и при условията на Глава трета от ЗОС за поземлени имоти – частна собственост, попадащи в обхвата на процесния обект, на независим оценител е възложено определянето на равностойно парично обезщетение по реда и условията на чл. 22, ал. 5 и сл. ЗОС във вр. с § 1 ДР ЗОС, на процесния имот с идентификатор ПИ № 68134.2815.3035.

Видно от изготвената експертна оценка за отчуждавания ПИ с идентификатор ПИ № 68134.2815.3035, с площ 124 кв.м. е предложена сумата от 12 125,96 лв. или 97,79 лв./кв.м. Паричното обезщетение е определено, след като при изготвяне на оценката е съобразено предназначението на имота по стар РП на м.,„бул.С. Д.“, одобрен със Заповед № 348/09.0.1976 г., съгласно който имотът попада в част от терен за комплексно жилищно строителство от кв.24. Така, при определяне размера на равностойното парично обезщетение по реда на чл.22, ал.5 от ЗОС, оценителят е изготвил оценката съобразявайки с устройствена зона „Жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване – „Жс““, с посочените устройствени

параметри. Оценителят е посочил, че от представената информация от Агенцията по вписвания обаче, не са установени аналози, които могат да бъдат ползвани за аналози от устройствена зона „Жс“. Ето защо, за целите на оценката и в съответствие с §1, т.8 от ДР на ЗОС са ползвани аналози за сделки с имоти в зона „Жм“ – жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване“, като от четири сделки е приет един аналог, при който продажната цена е в размер на 97,79 лв./кв.м.

Със заповед № СОА23-РД-40-179/30.11.2023 г. на кмета на СО, е отчужден поземлен имот ПИ № 68134.2815.3035 /незастроен/ с площ от 124 кв.м., съгласно скица, издадена от СГКК-град С., по КККР на район “В.“, одобрени със Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на Изп. Директор на АГКК, попадащ в публично мероприятие – улична регулация, съгласно действащия ПУП, а именно план за регулация на м. „ж.к. В.“, одобрен с Решение № 166 по Протокол № 79/26.03.2015 г. на Столичен общински съвет и подлежащ на отчуждаване във връзка с реализацията на обект: „ул. Б. К. – участък, попадащ между о.т. 276 – о.т. 277– о.т. 278“, район „В.“, [населено място] – публична общинска собственост. В заповедта е посочено равностойното парично обезщетение, което да бъде изплатено на собствениците на имота, а именно 12 125,98 лв., разпределено им по равно.

Заповедта е връчена срещу подпис на пълномощника на жалбоподателя на 13.12.2023 г. Жалбата е подадена на 22.12.2023 г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и изслушана съдебно-техническа и оценителна експертиза. От приетото заключение се установява следното:

Вещото лице е проследило регулационния статут на отчуждавания имот, като е установило, че отреждането по предходен регулационен план за процесния имот е без право на застрояване. Действащ към момента е ПРЗ на м.“В. 2“, одобрен с Решение № 166 по Протокол № 79/26.03.2015 г. Процесният имот е извън обхвата на този план. След анализ на действащия ОУП на [населено място] се установило, че преобладаващата част от ПИ № 68134.2815.3035 попада в зони СМФ-75 кв.м. и в зона Жк- останалите 49 кв.м. Към момента на огледа имотът представлявал празно, незастроено място, оградено от север и юг с ограда от метални колове и телена мрежа, стойността на която не била обект на експертизата (същата не била определена и при изготвяне на оценката за обезщетението от СО), тъй като не били представени документи за законност на оградата.

Процесният имот попадал в пета ценова зона по Приложение 2 от ЗМДТ.

За да определи размера на обезщетението вещото лице е взело предвид местоположението на имот – V ценова зона, съгласно зониранието одобрено с Решение №2 от Протокол № 44/98г. на СОС, в урбанизирана територия; вписани сделки в СВ в периода от 28.08.2022 г. – 28.08.2023 г.; поне една от страните да е юридическо лице – търговец, както и сравнимите аналози да бъдат по действащ ПУП, без предвиждане на застрояване.

След направени справки в СВ и анализ на предоставените данни по делото, вещото лице е установило още три акта /подробно посочени в заключението/, които отговарят на изискванията на ЗОС за определяне на стойността на процесния имот.

Вещото лице съобразявайки горепосочените критерии е изчислило реалната пазарна цена на имота в съответствие с чл.22 от ЗОС в два варианта:

-Вариант А – при сравняване на процесния имот в съответствие предвиждането му по предходен ПУП /попада в предвиждане за паркинг/ като имот без предвидено

застрояване. В този вариант определената цена за кв.м. от имота е 93,85 лева, стойността на целия имот възлиза на 11 637,12 лева, а стойността на 1/3 от него – 3 879,04 лева.

-Вариант Б – при сравняване на процесния имот, като попадащ в кв.34 с предвиждане за обществено жилищно застрояване, озеленяване и обединено детско заведение, което отговаря на зони Жк с плътност на застрояване 40% и възможност за сгради с кота корниз 26 м. за жилищни и 32 м. за общ.сгради. В този вариант определената цена за кв.м. от имота е 245,67 лева, стойността на целия имот възлиза на 30 463,41 лева, а стойността на 1/3 от него – 10 154,47 лева.

Заклучението е прието в съдебно заседание без възражения от страните. По искане на пълномощника на жалбоподателя е допуснато изготвянето на допълнително заключение, при условие, че се представят други, различни аналози от тези въз основа на които е работило вещото лице и които да се намират в същия район. Определението за допускане на допълнителна експертиза е било отменено от съда в съдебното заседание на 18.06.2024 г., тъй като такива аналози не са били открити.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, доколкото със заповедта се засягат права и законни интереси на жалбоподателя, и е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и чл. 27, ал. 1 от ЗОС.

Оспорената заповед е от категорията актове, за които е предвидено съдебно обжалване и контрол за законосъобразност.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от кмета на СО, на основание чл. 25, ал. 2 ЗОС, според която норма – кметът на общината, издава заповед за отчуждаване, в която следва да посочи изрично изброени факти и обстоятелства. Предвид на това, обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, като е посочен издателят на заповедта, причината, поради която имота се отчуждава, размерът на обезщетението, индивидуализиран е имота, за отчуждаването на който ще бъде изплатено обезщетението, както и е посочена площта от имота, която се отчуждава. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОС. С издаването на оспорената заповед кметът на Столична община е упражнил

правомощието си по чл. 25, ал. 2 ЗОС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект – публична общинска собственост съгласно ПУП, одобрен с влязъл в сила административен акт.

Налице са доказателства за спазване на процедурата по чл. 25 ЗОС - публикувани са обявления в два централни и един местен ежедневник. Изпратено е и обявление до кмета на район "В." за поставянето му на определеното място в сградата на общината. Жалбоподателят не навежда твърдения за неспазване на процедурата по обявяването на отчуждаването.

Спазени са сроковете по чл. 25, ал. 2, изр. посл. и чл. 22, ал. 10 ЗОС.

Възложена е оценка на имота, подлежащ на отчуждаване, която е извършена от оценител, отговарящ на изискванията на Закона за независимите оценители, видно от представените по делото доказателства.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на оспорения акт, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание. Освен това, съдът споделя тезата, че за да бъде основание за отмяна едно процесуално нарушение, следва то да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на заповедта с процесуалните правила, законосъобразността на оспорения акт ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По делото няма спор относно отчуждителната нужда, нито се претендира незаконосъобразност на заповедта във връзка с провеждане на процедурата по отчуждаване или приложението на материалния закон. Няма спор и относно собствеността върху имота, като е установено, че имота е съсобствен на жалбоподателя Б. Д. С. и А. Г. М. и В. Г. Б., при равни дялове от по 1/3 идеални части.

Спорен по делото е въпросът, който определя пределите на съдебния контрол, е този свързан с размера на определеното обезщетение за отчуждения имот. В оспорената заповед е определено обезщетение за отчуждаването на имот от 124 кв.м. с идентификатор 68134.2815.3035 /незастроен/, в общ размер на 12 125,98 лв., или съответно по 4 041,98 лв. за всеки от съсобствениците.

Съгласно чл. 22, ал. 5 ЗОС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания

имот. В ал. 8 на чл. 22 е предвидено, че размерът на паричното обезщетение по ал. 5 за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване. Разпоредбата на § 1, т. 2 от ДР на ЗОС дефинира понятието "пазарни цени на имоти със сходни характеристики", като определя, че това са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. А нормата на § 1, т. 3 б. "а" от ДР на ЗОС определя параметрите на понятието "имоти, намиращи се в близост до отчуждавания", като това са имотите, които се намират в една и съща ценова зона с отчуждавания имот за урбанизираните територии. Законово изискване за териториална близост на имотите няма, поради което съдът намира възражението на жалбоподателя в тази насока за неоснователно.

От анализа на цитираните разпоредби следва, че за определяне на "равностойно парично обезщетение" по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗОС и § 1, т. 1, 2 и 3 ДР на ЗОС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики: 1. възмездни сделки /покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека и др. /, като поне една от страните по тях да е търговец; 2. сделките да се отнасят за имоти в близост до отчуждавания, т. е. да попадат в една и съща ценова зона /за урбанизираните територии/; 3. да са сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и да са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота; 4. имотът, предмет на сделката, да е с устройствен статут и предназначение, съответстващ на този, който има отчуждаваният имот, но преди влизането в сила на ПУП, по който се прави отчуждаването.

Съдът при определяне размера на дължимото обезщетение за отчуждаване на имота на жалбоподателя кредитира заключението на приетата по делото съдебно-техническа и оценителна експертиза, в нейния вариант „А“, който приема процесния имот, като такъв без предвидено застрояване. Ето защо, като валидни пазарни сравнения се търсят такива в диапазон от 0 до 5% плътност на застрояване, като вещото лице е открило такъв, след което е определено осреднено обезщетение по –ниско от това в атакуваната заповед – 93,85 лв. за кв.м. Съдът счита, че така приетото експертно заключение в коментирания му част е компетентно и обективно изготвено.

Не следва да се кредитира заключението в неговата втора част, а именно вариант „Б“, при който вещото лице приема отреждане на имота за застрояване, което отговаря на зони Жк с плътност на застрояване 40 % , въпреки изрично посоченото обстоятелство, че в съответствие с предвиждането му по предходен ПУП имотът попада в предвиждане за паркинг, т.е. без предвидено застрояване в него.

Предвид изложеното и с оглед забраната за влошаване положението на жалбоподателя спрямо първоначално определеното обезщетение от страна на ответния орган, заповедта в частта, с която е определено равностойното парично обезщетение за процесния имот в размер на 12 125,98 лв., дължимо на тримата съсобственици с равни дялове по 4 041,98 лв., не следва да бъде отменяна, тъй като СОЕ е определила по-ниско равностойно парично обезщетение, спрямо определеното от ответния орган.

На последно място, съдът споделя изложеното от процесуалния представител на ответника, че в конкретиката на казуса е невъзможно извършването на процедура по замяна на отчуждавания имот с друг общински имот. В тази връзка следва да се вземат предвид разпоредбите на чл.36 и чл.40 от ЗОС, както и нормата на чл.74, ал.1 от Наредба за общинската собственост, където изрично и изчерпателно са дефинирани хипотезите, при които ответният орган притежава правната възможност да обсъжда и удовлетвори отправено му искане за замяна на имот, собственост на физически лица с такъв общинска собственост.

При този изход на делото, право на разноски има ответникът, чийто процесуален представител своевременно поиска присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При определяне размера на възнаграждението, съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, след като отчете фактичката и правна сложност на делото, процесуалната активност на

пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, броя на проведените съдебни заседания, прецени, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 150,00 лв.

При произнасяне на съда по актове на административни органи във връзка с отчуждаването и обезщетението на недвижими и имоти и части от тях, на основание чл. 27, ал. 6 от ЗОС, решението не подлежи на касационен контрол по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Воден от горното, Административен съд София град, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д. С. от [населено място], депозирана чрез пълномощника й- Д. П. срещу Заповед № СОА23-РД-40-179/30.11.2023 г. на Кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот по реда на Глава III-та от ЗОС, като на основание чл. 25 ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 и чл. 25 ал.1 от ЗОС се отчуждава ПИ № 68134.2815.3035 /незастроен/ с площ от 124 кв.м., съгласно скица, издадена от СГКК-град С., по КККР на район „В.“, одобрени със Заповед № РД-18-39/20.07.2011 г. на Изп. Директор на АГКК, попадащ в публично мероприятие – улична регулация, съгласно действащия ПУП, а именно план за регулация на м. „ж.к. В.“, одобрен с Решение № 166 по Протокол № 79/26.03.2015 г. на Столичен общински съвет и подлежащ на отчуждаване във връзка с реализацията на обект: „ул. Б. К. – участък, попадащ между о.т. 276 – о.т. 277– о.т. 278“, район „В.“, [населено място] – публична общинска собственост, за който е определено равностойно парично обезщетение в размер на 12 125,98 лв., разделено по равно между съсобствениците, а именно по 4041,99 лева.

ОСЪЖДА Б. Д. С., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична Община, с адрес: [населено място], [улица], представлявана от кмета В. Т. сумата от 150,00 (сто и петдесет) лева, направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: